RECULL DE PRENSA

L'Ajuntament reclamava una solució

Carreteres fa un projecte per evitar accidents a la cruïlla de Quart

QUART (De la nostra Redacció, per **Tura Soler**).— El Departament de Carreteres de la Generalitat elaborarà un projecte de seguretat vial per resoldre la perillositat de la cruïlla de la C-250 amb el ramal d'accés a l'autopista, a Quart, considerada un dels punts negres de les carreteres gironines. L'Ajuntament de Quart reclama als Serveis Territorials de Carreteres l'execució d'una actuació puntual en aquesta cruïlla d'accés a la població des del setembre de l'any 1987.

El cap dels Serveis Territorials de Carreteres a Girona, Lluís Gorgonió, reconeix que la cruïlla és un punt de gran perillositat per a la circulació, però considera que la solució no consisteix en una actuació puntual sinó en la redacció d'un projecte complet de seguretat vial. Lluís Gorgonió explica que una de les solucions seria construir un pas subterrani per evitar el creuament dels vehicles que provenen del ramal de l'autopista amb els que circulen per la C-250, però aclareix que el projecte està en proces d'estudi i encara no està definit. Gorgonió proposa a la Direcció General de Carreteres que s'encarregui la redacció del projecte a un equip aliè als Serveis Territorials de Girona, que, segons explica, estan desbordats de feina.

L'alcalde de Quart, Pere Cabarrocas, manifesta que la problemàtica fa anys que dura i s'ha anat incrementant sobretot durant l'època estival, quan la circulació en aquest punt és més densa a conseqüència del gran nombre de vehicles que hi circulen per accedir a la Costa Brava o per tornar-ne.

L'octubre de 1987, Andrés María Martínez, de 35 anys, va morir en xocar el seu cotxe contra un camió a la cruïlla de la C-250 amb el ramal de l'autopista, un punt on hi ha topades pràcticament cada setmana i moltes són greus, perquè els vehicles hi circulen a molta velocitat.

L'alcalde no accepta contraprestacions

El promotor Homs renuncia a desviar el riu Onyar a Quart

GIRONA(De la nostra Redacció, per **Tura Soler**).— El promotor gironí Joan Homs ha hagut de descartar la possibilitat de fer la desviació de 120 metres de l'Onyar i de la variant, després que l'Ajuntament de Quart no ha acceptat retirar l'aHegació contra el projecte presentada a la Junta d'Aigües, segons ha explicat l'alcalde de Quart, Pere Cabarrocas. La Junta d'Aigües oferia contraprestacions per al municipi a l'alcalde de Quart a canvi d'acceptar el desviament.

Segons va explicar Pere Cabarrocas, en l'entrevista que va mantenir la setmana passada amb Joan Homs, el promotor li va comunicar que renunciaria a fer el desviament previst i va fer una nova proposta de desviació, només d'uns 15 metres en un punt diferent, que l'alcalde de Quart està disposat a acceptar perquè considera que no causarà perjudicis al municipi. Aquesta modificació del riu que proposa ara Homs es faria a l'altura de l'antiga resclosa i consistiria a retallar una mica el curs del riu al costat de Quart col·locant-hi una escullera i no es destruiria cap zona boscosa tal com hauria passat si s'hagués executat el projecte de desviament anterior. Tot i que es va mostrar favorable a aquesta modificació, Pere Cabarrocas considera oportú analitzar bé la proposta en el mateix terreny per comprovar que no es produiran efectes negatius a la zona. Cabarrocas considera que aquesta proposta no és desorbitada i que el municipi la pot acceptar, però remarca que l'Ajuntament de Quart no podia acceptar mai el projecte anterior, que Homs va presentar a la Junta d'Aigües perquè suposava una modificació substancial del curs del riu. El setembre de l'any passat, l'Ajuntament va presentar la seva aHegació contra el projecte, ja que considerava que la seva execució incrementaria els riscs d'inundacions, destruiria una zona verda qualificada d'interès ecològic i paisatgístic pel planejament urbanístic, malmetria un camí públic i comportaria una pèrdua de cinc hectàrees de terreny del municipi.

La Junta d'Aigües encara no ha pres cap resolució perquè espera la ratificació de la postura de l'Ajuntament de Quart, però, segons han explicat fonts d'aquest organisme de la Generalitat, tècnicament no hi havia cap problema especial per executar el projecte de desviament, tot i que no tenen un interès especial a fer-lo.

Pere Cabarrocas ha explicat que el cap de serveis de la Junta d'Aigües a Girona els havia *aconsellat* demanar contraprestacions, com podien ser el pont de la Creueta o el pou d'abastament d'aigua potable que projecta fer l'Ajuntament de Quart. **«Homs no ens va fer cap proposta directament, però la Junta d'Aigües ens va dir que el que podíem fer era aprofitar contraprestacions»**, explica Cabarrocas, a qui no va sembla oportuna aquesta proposta de Joan Antoni Torner, preveient que possiblement les contraprestacions no serien immediates i que, si Torner deixés el càrrec, el seu substitut no mantindria el pacte. Joan Antoni Torner ha cessat del càrrec de cap de serveis aquesta setmana i l'ha substituït Enrique Moya.

La modificació que proposava Joan Homs i que va presentar a la Junta d'Aigües perquè fos aprovada consistia a reduir el meandre del riu, construir un nou llit més endinsat cap a Quart i tirar enrere el traçat de la variant i fer-lo passar per l'actual llit de l'Onyar. Amb aquests canvis s'haurien unificat les finques que Homs té als dos termes municipals, eliminant-ne les barreres que representa el futur traçat de la variant i l'actual curs de l'Onyar. Homs ja era propietari dels terrenys de Can Figueres, situats al terme municipal de Girona, i l'any passat va adquirir una nova finca d'uns 60.000 metres quadrats situada a l'altre costat del riu, en el terme municipal de Quart.

Pere Cabarrocas

Segons exposava el promotor en la memòria del projecte, amb el desviament **«s'aconseguiria paliar l'efecte de barrera que comporta la construcció de la variant, integrant entre el traçat que es proposa i la zona residencial una zona actual d'arbreda que quedaria com a fons de la nova carretera i que, com està definit en el traçat, aquesta zona forestal quedaria en part destruïda o a l'altre costat de la barrera que formarà la futura carretera»**. L'Ajuntament de Quart va considerar que més que avantatges els suposava perjudici per al municipi perquè el traçat que es proposava era considerablement més recte que l'actual i, segons va considerar l'alcalde, incrementaria els risc d'inundacions a la població. Cabarrocas va manifestar que tenia un interès especial a garantir la seguretat dels veïns de la Creueta i va presentar la corresponent aHegació a la Junta d'Aigües.

OPINIÓ

La variant de la discòrdia

JORDI BOSCH i MOLINET

A front d'aquests moviments han estat els sectors més sensibilitzats pel projecte que pugui causar el pas de la variant per la vall de Sant Daniel. Aquests sectors han aconseguit aplegar un bon nombre de gironins que emanen o bé la retirada del projecte, o bé la retirada del projecte, de forma més genèrica, l'adopció de totes les mesures necessàries per garantir les traces que garanteixi la protecció d'aquest espai. És evident que per d'aquest col·lectiu està radicalment enfrontat amb el projecte i farà el que sigui per aturar-lo, però és tot el possible per aturar-lo, però és tot el possible per aturar-lo, la sensació de confusió en la qual es troba en aquests moments la majoria de gironins enfrontats a un problema de trànsit creixent, la decisió ferma de comença les obres i amb les opcions dels qui de vegades un mal irreparable. Fem bé?, sinó tota la seva zona d'influència.

Un dels casos més clars fou l'escàs sa disponibilitat de l'Ajuntament de Salt per entrar a fons en aquest assumpte, com hem dit amb una visió que hugis des d'una perspectiva d'àmbitals des d'una perspectiva d'àmbitals, però a la llarga nefastos. Ajuntament, però a la llarga nefastos. Es aquest tema, el de la variant, una qüestió de la qual, almenys, s'hauria d'haver parlat —o fins i tot pactat— durant el procés d'independització de Salt i Sarrià respecte a Girona ara fa set anys. És un exemple —com hem dit no cal repassar tota aquesta llarga història—, però, a l'opció est, s'hi va arribar quasi per inèrcia entre un seguit d'malentesos i de polítiques de confusió calculada que varen generar precisament una confusió total.

Mentre aquestes opcions canviaven de feulat, com si fos una pilota que relota per l'aire sense parar, altres opcions propiciades per associacions particulars, partits o col·lectius anaven aparaixent. Un gran nombre d'adeptes ha tingut la proposta sobre la gratuïtat de l'autopista, una de les més treballades. El que és clar és que, a la mateix, una variant la la tenim, és de pagament. Una autopista és una via ràpida sense interruptores i que pega per anar de la Jonquera a Barcelona difícilment pot admetre el que de fet seria una interrupció d'aquest caràcter de via ràpidíssima. Altra cosa era la construcció de vials a tots dos cantons. Res a fer. Salt s'hi opsava.

Però, agradi o no, tot això ja es és que les máquines començaran a funcionar qualsevol dia i, devent la incertesa existent, la millor recepta es la informació. I sobre aquest assumpte cal dir dues coses. En primer lloc, que l'obra la fa el MOPU i, a més a més, dins un gran pla de millora de les carreteres de tot l'Estat. Una iniciativa fonamental ministeri haurà de sortir del mateix ministeri. Però des de Madrid la variant de Girona no és més que una petita ratlla en un mapa. Poc es pot esperar, doncs, al marge de l'oportuna visita del ministre el dia de la inauguració. Ens queda així una única alternativa: Que l'Ajuntament prengui la iniciativa, que informi, que explicui. I, si entén que no cal una informació pública, des del punt de vista legal del terme, que aquesta informació sigui oficiosa, però que no hi hagi ningú que defensi o critiqui aquesta opció, simplement perquè no s'ha assabentat de res.

Estic absolutament convençut que, si les destroases a la vall de Sant Daniel tossin de l'envergadura que alguns assenyalen, l'alcalde de Girona seria el primer d'oposar s'hi. I em consta que una obsessió permanent de Joaquim Nadal és fer possible que Girona tingui una variant absolutament imprescindible perquè aquesta ciutat no s'instal·li en el caos i que si multiàniament no es produeixi una pèrdua irreparable. En cas contrari —penso—, ell seria el primer de dir no donar, i donem, en aquest assumpte un vot de confiança a l'alcalde de Girona. El ha assumit com a viable el projecte. Ho ha fet tot el Consistori. Endavant, doncs. Però de la mateixa manera que cal tenir ben presents els arguments dels contrari al fet que les obres passin per Sant Daniel, i escoltar los, ha arribat el moment de situar el problema en els seus terminis exactes. I amb vol dir que o la variant passa pel fos: previst o no hi ha variant. Agradi o no, aquesta és l'opció de la ciència. La variant ens fa feina. Esperem no equivocar-nos.

La variant de la discòrdia

JORDI BOSCH i MOLINET

Difícilment podrà trobar-se, durant molt de temps a la ciutat de Girona, un tema que pugui aixecar tanta polèmica i que pugui confrontar les posicions al marge de les opcions polítiques o ideològiques. Com en el cas del referèndum sobre l'OTAN, dins la feina, la família o el grup d'amics, s'aixequen veus partidàries de resoldre la qüestió mitjançant una formula o una altra. Dins les forces polítiques majoritàries a Girona, convergents i socialistes, tampoc no hi ha opinions unànimes ni coincidents. Tot al contrari.

Però és evident que, en l'assumpte del desviament de la N-II al seu pas per la ciutat de Girona i l'opció decidida, l'anomenada solució est, la qual implica, en el seu traçat, la vall de Sant Daniel, no es pot limitar la resolució a un «sí» o a un «no». És evident que, a la pregunta «considera vostè necessari que la N-II sigui desviada al seu pas per Girona?», hi haurà una immensa majoria de ciutadans que dirien «sí» en un hipotètic referèndum. També és clar que, si la qüestió a consultar fos: «considera vostè que cal protegir la vall de Sant Daniel?», la resposta també seria unànime. És clar, i tant, que cal protegir-la. El naixement de moviments ciutadans que han defensat diferents possibilitats respecte al traçat de la variant és un fet que ha de considerar-se globalment positiu en tant que suposa una dinamització de la vida gironina.

Continua a la pàgina 4